

Bilag 3.

Industriraadet.
Vestre Boulevard 18.

København B., den 17. Februar 1925.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

I Anledning af, at Industriraadet er kommet til Kundskab om et Forlydende, der gaar ud paa, at der indenfor det ærede Folketingsudvalg skulde være Stemning for at foreslaa Vedtagelsen af en Regel om, at Udgifterne til Statens Kontrol med Margarine fremtidig skulde afholdes af Margarinefabrikkerne og ikke som hidtil udredes af det offentlige, skal Industriraadet tillade sig at fremkomme med følgende Udtalelse:

Saafrømt det nævnte Forlydende skulde være rigtigt, vilde der herved røres ved et Principspørgsmaal af ikke ringe Betydning for hele den danske Industri. Udviklingen har for hele Industrien medført, at der af Hensyn til Arbejderbeskyttelsen føres et efterhaanden mere og mere detailleret almindeligt Tilsyn med Industriens Forhold, og paa et stadig stigende Antal specielle Omraader gennemføres der Bestemmelser, som kræver en indgaaende Kontrol fra det offentliges Side. Industrien maa heroverfor hævde, at det paaahviler Statsmagten selv at afholde alle Omkostninger, der er forbundet med en Indgriben, som dikteres af Samfundshensyn. En Fremgangsmaade, der kaster Kontroludgifterne over paa selve Industrien, vil derfor ikke blot være stridende mod ethvert Retfærdighedshensyn, men vil i sin Konsekvens kunne føre til en indirekte Beskatning af de industrielle Virksomheder.

Industriraadet skal ikke indlade sig paa en detailleret Drøftelse af det for Margarineindustrien foreliggende konkrete Spørgsmaal, men blot pege paa, at Kontrollen med Landbrugets Produkter afholdes af Statskassen. Betalingen for frivillige Prøver maa selvfølgelig behandles ud fra særlige Synspunkter.

Industriraadet beder indtrængende Udvalget, inden det maatte foreslaa en Regel som den, der ifølge det foreliggende Forlydende skulde være Tale om, overveje de her fremførte Betragtninger og de for Industrien vidtgaaende Konsekvenser, der vilde følge af i vor Lovgivning at knæsette et uheldigt Retsprincip.

P. R. V.

B. Dessau.

G. E. Hartz.